

פסח והאביב מביאים עמם ריח של התחדשות. גם במערכת הפוליטית והציבורית יש ריח שכזה, אך הוא מבלבל ולא ברור. לפעמים נדמה שמהו חדש מתחיל ולפעמים נדמה שלא. מצד אחד, התבטאויות ופעולות מגזריות – יאיר לפיד מצהיר על רצונו להיות: "ש"ס של מעמד הביניים", אנשי מפלגת 'הבית היהודי' ממהרים לשריין כספים ייחודיים לאולפנות ולישיבות "שלנו", כדי להקל על ההורים "שלנו" את נטל התשלום לבתי-הספר הפרטיים "שלנו", אלו אשר מראש, כאשר משווים אותם לחינוך החילוני, מופלים בעיקר לטובה; מצד שני, עצם קיומה של הברית בין מחנות הרגילים להתכתש והדיבורים הרבים ותכניות העשייה לטובת "כלל ישראל", כמו גם הניסיונות להחלפת השפה המגזרית בשפה של אחריות ציבורית כוללת. נוסף על אלו, ניתן גם למצוא דמויות ראויות מאוד בתפקידי מפתח – כל אלה מעוררים תקווה שאולי בכל-זאת...

זה כמה עשורים שהחברה שלנו עוברת תהליך של התפרקות למגזרים ותת-מגזרים, אשר כל אחד מהם דואג בעיקר לצרכיו, וכמעט שלא נישאר כאן "מבוגר אחראי" אשר יסתכל על טובת הכלל. הדרך המדויקת ביותר לתאר את החברה

שהפכנו להיות היא "פדרציה של מיעוטים" – ומיעוט, מטבעו, עסוק בעצמו, מתוך ההנחה שלקבוצת ה"רוב" יש מי שידאג. יותר ויותר מודגשים ההבדלים ותת-ההבדלים והניואנסים שבין הקבוצות השונות; יותר ויותר הן מתבצרות מאחורי חומות; הערבות ההדדית נשחקת יותר ויותר, ובהעדרה – גדלים הפערים החברתיים בין עניים לעשירים ונשחקת המוכנות לשאת בנטל ההגנה על המדינה ובשאר המשימות הלאומיות הנדרשות כדי לקיים את מדינת ישראל. כחברה המתמודדת עם אתגרים קיומיים לא פשוטים – איננו יכולים להרשות לעצמנו את המגזריות.

הציונות הדתית חזרה למרכז הבמה הפוליטית. אם כל מה שיצא מכך הוא הטבות לבתי-הספר "שלנו" וג'ובים לרבנים ולדיינים "שלנו" – הרי ששום דבר חדש לא יתחיל, להפך. אולם, אם נשכיל להצמיח מנהיגות שתראה עצמה כ"מבוגר האחראי", ותפעל בשילוב-ידיים הדוק עם אחרים, לא כדי לעשות הרבה למען מעטים אלא כדי לשפר מעט למען רבים – תהא זו התקווה והבשורה שמדינת ישראל זקוקה לה כל-כך.

במישור התנועה

שמחנו שהפעילות הרבה והקמפיין האינטנסיבי שערכנו למען שינויים ביחסי דת ומדינה נשאו פרי, ולראשונה מזה שישים שנה נמחק ה"סטטוס-קוו בענייני

דת ומדינה" מההסכם הקואליציוני. זהו שינוי היסטורי, הפותח פתח לשינויים נוספים בהמשך. נוסף על כך, השיח שהובלנו בדבר הצורך להעביר את סמכויות שירותי הדת לקהילות לחלל היטב לכל מקבלי החלטות החדשים בתחום.

עוד אנו שמחים לספר כי המאבקים שהובילה התנועה בנוגע להפרדת בנים ובנות הלומדים בחינוך הממלכתי-הדתי הובילו את מועצת החינוך הממלכתי-הדתי להחליט להסדיר את הנושא. מועצת החמ"ד קבעה קו מנחה אשר לפיו, ככלל, לא יופרדו בנים ובנות הלומדים בחינוך הממלכתי-הדתי לפני כיתה ד'. הדבר מתרחש לאחר שנים של הובלת מגמה הפוכה, שנוהלה באופן דורסני וללא התחשבות ברצון ההורים. זו הייתה מגמה שהתכסתה באצטלה דתית, אך מאחוריה עמד בעיקר רצון להתבדל ולהדיר מבית-הספר אוכלוסיות מסורתיות או לחילופין אוכלוסיות מוחלשות. אנו מקווים לראות שינוי של המגמה ובעיקר שיח פנים-קהילתי שקוף ומכבד, חלף מהטפים, מאבקים ושליטת הלגיטימציה של עמדות שונות בנושא.

בברכת קיץ טוב,

תהילה נחלון,

יו"ר תנועת 'נאמני תורה ועבודה'

עורך: אוראל שרף

עריכת תוכן: רן חורי

מערכת: חנה אדלר, אליעזר באומגרסון, שאול ברט, חגית ברטוב, נעם דמרי,

תני וולפיש, רן חורי, משה מאיר, תהילה נחלון, רבקה רוזנר

עריכת תמונות ועיצוב גרפי: חנה לאה דרור עריכת לשון: לאה קליבנוף

כתובת המערכת: דובנוב 7, ת"א 64732, טלפון: 03-6072739

דוא"ל: deot.ta@gmail.com

תמונות השער: זאב ברקן

דעות

יוצא לאור בחוצאת 'נאמני תורה ועבודה'

ומרכז יעקב הרצוג ללימודי יהדות.

בתמיכת משרד התרבות והספורט

De'ot 60 April 2013

Ne'emanel Torah Va'Avodah & The Yaacov Herzog Center